

Motion till riksdagen

1988/89:Jo240

av Arne Andersson i Ljung (m)

Försörjningsberedskapen på livsmedelsområdet

Under det senaste året har en livlig debatt avseende en avreglering av det svenska jordbruket pågått. Det gamla prisregleringssystemets nackdelar har i olika avseenden ansetts vara konkurrenshämmande. Härutöver har det genom sin konstruktion för att garantera bonden fullt pris för varje producerad kvantitet bidragit till ett kostnadsmässigt besvärande överskott av livsmedel.

Moderata samlingspartiet har sedan länge företrätt uppfattningen att svenskt jordbruk inom gränsskyddets ram skulle ha fördel av ett mera marknadsanpassat prisregleringssystem. Vad som skiljer den pågående debatten från moderata samlingspartiets tidigare uppfattning är att de nuvarande samtalen mellan jordbruket och regeringen förs med utgångspunkt att också ifrågasätta gränsskyddet. En förutsättningslös analys av detta kan man självfallet inte invända emot. Likväl måste konsekvenserna av ett borttagande eller en avgörande förändring av gränsskyddet ges en djupgående analys. Min avsikt är inte att utifrån jordbrukets utgångspunkt här föra till torgs någon uppfattning om vådan eller förtjänsten av en så långtgående förändring.

Från utgångspunkten livsmedelsförsörjning under kriser eller krig anser jag att den pågående diskussionen hittills i alltför ringa grad har uppmärksammat denna aspekt. Den nu rådande situationen med mera permanent överskott har självfallet bidragit till att ingen på allvar ifrågasatt var förmåga till självförsörjning under avspärning. Till detta har också bidragit det senaste försvarsbeslutets kris-, krigs- och avspärningslägesbeskrivning. Därmed inte sagt att denna lägesbeskrivning är odiskutabel. Jag utgår ifrån att den nu arbetande försvarskommittén kommer att ge denna en någon annorlunda formulering. Jag rent av anser att det tidigare treåriga krisscenario var att föredra. Dock torde till skillnad från tidigare en viss – kanske inte helt obetydlig – import under krisskedet äga rum.

Ett svenskt jordbruk verkande på en tämligen fri marknad kan förutsättas vara mera specialiserat än det nuvarande. Det torde betyda att livsmedel av olika slag i ojämförligt mycket högre grad än nu går ut och in över landets gränser. En sådan handel gör Sverige – vad gäller livsmedelsförsörjningen under en krissituation – långt mer sårbart än tidigare, då motiven för den pågående diskussionen om svenskt jordbruk tycks vara livsmedelsprodukternas kvalitet i långt högre grad än deras kvantitet. Mot denna bakgrund kan man utgå ifrån att konstruktionen av stöd till svenskt jordbruk i framtiden utformas så att vi får någon underförsörjning på flera områden. Detta

förhållande bör enligt min mening såväl i kommande överläggningar mellan regeringen och svenskt jordbruk som i nu arbetande försvarskommitté uppmärksammas.

Mot. 1988/89
Jo240

Hemställan

Med stöd av det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om den framtida försörjningsberedskapen avseende livsmedel.

Stockholm den 25 januari 1989

Arne Andersson (m)
i Ljung